

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

srpen 2021
číslo 1/2 - ročník XVIII

Myš, která řvala

■ „Myš, která řvala“ se jmenoval jeden kouzelný film. Pojednával o malém knížectví, které se dostalo do finančních potíží, a proto se rozhodlo vyhlásit válku Spojeným státům. Počítalo s tím, že válku prohraje, že zemi obsadí GIs, kteří přinesou peníze, nemluvě o hospodářské pomoci, kterou USA poraženým zemím zpravidla poskytují.

V Česku je film zřejmě velice známý; jeho scénář dokonce použila vláda ke své poslední akci, kdy se rozhodla vyhlásit válku Rusku. Vycházela rovněž z toho, že válku rychle prohraje a vítězni bohatíři přinesou do země ve vlastním zájmu dostatečné množství antikovidové vakcíny Sputnik a možná, že ve finále dostaví i Dukovany. Původně se sice očekávalo, že vakcína přijde z Evropské unie, ale pak se zjistilo, že její šéfové neumí napsat objednávku a uzavřít dodavatelskou smlouvu, takže nebylo alternativního řešení.

Jenže vyhlásit válku se lehčeji řekne, než udělá, na to jsou potřeba specialisti a těmi země nedisponuje. Poslední válka, kterou země vedla, se odehrávala na Bílé hoře, a i tam již bylo to vyhlášení problematické. Vyhodit místodržící z okna není myslím obvyklý způsob vyhlášení války, navíc mám pocit, že ta válka nedopadla moc dobře. Pokusy získat specialisty ze zemí, které to kdysi uměly jako třeba Německo nebo Británie, ztroskotaly na pokročilé demenci odborníků v úvahu připadajících. A tak se někde mezi Strakovou akademií a Kramářovou vilou zrodil geniální nápad celé to obrátit tím, že válka nebude vyhlášena, ale vyprovokována.

Vlastně to ani jinak nešlo, protože při válce vyhlášené je nutné, alespoň na začátku, začít střílet, a

armádní střelivo bylo již dávno prodáno jakémusi bulharskému šejdíři, od kterého nebylo možné ho odkoupit zpátky, protože mu ho údajní ruští agenti vyhodili do luftu. Pokus o řešení otázky střeliva v rámci vojenského společenství NATO, jehož je republika členem, ztroskotat již při první poptávce u našich německých sousedů. Spolková ministryně obrany informovala spojence, že nedostatkem střeliva pro armádu jak vlastní, tak spojeneckou, se bude zabývat až po ukončení projektu zkoumajícího vliv červeného laku na nehty na bojovou morálku vojáků z povolání, kteří jsou rodu ženského nebo středního, přičemž úspěšnému dokončení projektu bránila otázka definice právě onoho středního rodu.

A tak přišel ten výbuch onoho muničáku v obci zvané Vrbětice jako na zavolanou, vybuchlo to sice už před mnoha lety, ale mlýny bezpečnostní služby melou pomalu, ale nejspíše. Takže její prohlášení, že muničák vyhodili do vzduchu ruští agenti a že pro to má nezvratné důkazy, od ní přišlo až teď. Prezident republiky se sice divil, že mu ty důkazy nikdo neukáže, ale je už starší a po čase dal pokoj. Vláda vyhostila pár ruských diplomatů a zalezla do protiatomových krytů.

Jenže Rusové už také nejsou to, co bývali. Ještě před pár desetiletími se stačilo v Praze silněji nadechnout a druhý den nebylo pro ruské tanky kam plivnout a teď nic. Jenom rafinovaně vyhostili pár českých diplomatů a přivedli tím vládu do téměř neřešitelné situace. Pro vyhoštění bylo totiž nutné sehnat pár bytů, protože tito své vlastní byty v Česku dlouhodobě výhodně pronajali. Takže problém nejen s válkou, ale i s byty pro její první oběti. Rusové navíc - místo všeobecné mobilizace - prohlásili, že na svých válečných mapách nemůžou Vrbětice najít

a bohužel je neznal ani hejtman kraje, do kterého tato lokalita patří.

Vláda ve své nouzi požádala spojence o podporu a obdržela jako vždy za své hrdinství projevy sympatie. Za všechny reagovala konkrétními sankcemi Evropská unie, která nekompromisně zakázala jednomu vrátnému z Kremlu vstup na území unie, což tento ale neměl nikdy v úmyslu.

Rusové se nakonec smilovali a zařadili Českou republiku na listinu zemí Rusku nepřátelských. To

začalo vypadat dobře, než se zjistilo, že listina je již přeplněná, takže než přijde Česko na řadu, tak může být pandemie a s ní spojená potřeba vakcín dávno u konce.

Možná, že by se pak myš s kocourem mohli nějak dohodnout, je to v oboustranném zájmu.

Karel Pokorný, starosta (Kpokorny41@aol.com)

Ilustrace: Ivan Plíhal

Ze života jednoty

jarní výlet **BUCHSEE**

neděle, 25. dubna 2021

Od parkoviště na Buchsee nedaleko Štamberského jezera nás na plánovaný dvouhodinový výšlap vyrazilo osm nadšenců.

Polovina ale v nestřeženém okamžiku využila zkratku přes les, aby – zatímco se ostatní plazili slunnou bavorskou krajinou -

zbytek dne tankovala koronový deficit vitamínu D na louce u jezera.

Ilustrace: Ivan Plíhal

170 let pozdravu

Vznik pozdravu *nazdar* je přesně datován, a sice na **14. dubna 1851**. Ten den byla totiž vyhlášena sbírka na vybudování Národního divadla a po Praze a dalších českých městech začali chodit výběrčí s pokladničkami a nápisem „**Na zdar**

Národního divadla.“ Díky rozsáhlosti sbírky se pak pozdrav rozšířil po celých Čechách a ujal se i na Slovensku.

Po vzniku Sokola Pražského v roce 1862 byl pak ryze český pozdrav „Nazdar!“ schválen jako oficiální sokolský pozdrav, společně se sokolským praporem a heslem „Tužme se!“.

Pozdrav se proslavil v 1.

světové válce zejména díky rotě českých dobrovolníků tehdy pojmenované NA ZDAR, která od roku 1914 tvořila základ československých legií ve Francii, a ujal se také jako pozdrav českých skautů.

Dříve všeobecně rozšířený pozdrav nazdar či jeho zdvojnásobení nazdárek mají dnes bohužel již spíše archaický charakter; časem se vytvořily jeho „méně důstojné“ odvozeniny jako nazdař, zdárek či zdarec a v původní formě dnes pozdrav žije povícerem v povzdechu „No nazdar“.

A vzhledem k postupující globalizaci je i v Evropě možné slyšet Nazdar jako dívčí křestní jméno, původem z Kurdistanu, které významově zhruba odpovídá české Mileně.

LADISLAV PAVLÍK

(18. března 1927 – 10. ledna 2021)

Rozloučení

15. ledna 2021 se mnichovská krajanská obec na Novém jižním hřbitově rozloučila s Ladislavem Pavlíkem, který byl nejen duší mnichovského krajanského života, ale i nositelem ceny *Gratias Agit* 2012, dlouholetým předsedou Společnosti pro vědy a umění Německo a místostarostou TV Sokol München.

Smuteční proslov uvedl jeho nástupce ve funkci předsedy Společnosti pro vědy a umění a starosta SKV Sokol Mnichov, Karel Pokorný, slovy: „Láďo, tak nějak jsme to věděli, že to jednou přijde, i když já osobně jsem si to úplně

představit neuměl, neuměl jsem si představit, že přijde den, kdy už tu nebudeš, protože jsem si neuměl představit tu naši mnichovskou komunitu a vlastně celý ten náš Mnichov bez Tebe, tak jsem si podvědomě zafixoval, že se to nikdy nestane.“

A jeho životní pouť asi nejlépe ocenil větou: „Svoji emigraci jsi Láďo chápal, na rozdíl od mnoha jiných, nejen jako možnost zlepšit své životní podmínky, ale hlavně jako příležitost udělat něco pro tu zemi, které říkáme vlast a kterou jsme dostali do vínku bez ohledu na to, kde právě žijeme.“

Krajanská konference 2021

Mezinárodní koordinační výbor
zahraničních Čechů

SENÁT

PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

STÁLÁ KOMISE SENÁTU PČR PRO KRAJANY ŽIJÍCÍ V ZAHRAŇÍ
POD ZÁŠTITOU PŘEDSEDY SENÁTU PČR PANA MILOŠE VYSTRČILA
společně s odbornými partnery

**AKADEMIÍ VĚD ČESKÉ REPUBLIKY zastoupenou ETNOLOGICKÝM ÚSTAVEM AV ČR PRAHA,
MINISTERSTVEM ZAHRAŇIČNÍCH VĚCÍ ČESKÉ REPUBLIKY,
MEZINÁRODNÍM KOORDINAČNÍM VÝBOREM ZAHRAŇIČNÍCH ČECHŮ**

zvou na konferenci

ÚLOHA A MÍSTO ZAHRAŇIČNÍCH ČECHŮ V BILATERÁLNÍCH VZTAZÍCH A AKTUÁLNÍ POTŘEBY ČESKÉ DIASPORY

7. a 8. října 2021 od 9 do 17 hodin

Program konference: www.zahranicnicesi.com

Místo: jednací sál Valdštejského paláce, sídlo Senátu PČR, recepce A, Valdštejská ulice (v blízkosti stanice metra „A“ Malostranská).

Přihlášky: písemné přihlášky zasílejte tajemnici paní Bronislavě Vackové na adresu vackovab@senat.cz do 19. září 2021.

Vstup: na základě potvrzené přihlášky, s platným průkazem totožnosti a s nutností absolvovat bezpečnostní prohlídku, popřípadě čestné prohlášení o bezinfekčnosti na COVID-19 (dle aktuální situace a v souladu s mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví ČR).

P.S. **Koordinační výbor zahraničních Čechů** připravuje program druhého dne konference - tj. v pátek, 8. října. Na programu bude tradiční předání Cen za dlouholetou práci pro krajanské komunity, následně přijdou na řadu hosté a vystoupení krajanů. Abychom si užili po tom covidovém půstu trochu kultury, uvažuji o tom, že v sobotu, 9. října dopoledne bychom mohli absolvovat návštěvu nově zrekonstruovaného Národního muzea. Dejte mi vědět, kdo byste měli zájem, abych to mohl připravit. Svou účast potvrďte mně na adresu mir.krupicka@gmail.com a do kopie dejte paní Bronislavu Vackovou ze Senátu na email vackovab@senat.cz. Doufám, že přijedete v hojném počtu. Neviděli jsme se tři roky, tak se na vás těším!

Miroslav Krupička

150 let německé jednoty

1. ledna 1871 byla vyhlášena Německá říše

Již třicet let slaví Německo svou jednotu národním svátkem 3. října, tedy v den, kdy se roku 1990 Německá demokratická republika připojila ke Spolkové republice Německa. Německá jednota je ale o poznání starší, nicméně válečné okolnosti jejího tehdejšího vyhlášení „shora“ přidaly této události natolik negativní příchut', že stojí dnešním médiím jen tak tak za zmínku.

V textu německé hymny stojí jednota - ještě před právem a svobodou - na prvním místě. Ale trvalo až do 1. ledna 1871, než byla německá jednota oficiálně vyhlášena.

Po kruté porážce Francie ve francouzsko-německé válce 1870/71 (kterou mimochodem dodnes připomínají názvy ulic v mnichovské Francouzské čtvrti), se „v srdci nepřátelské země“, v zámku Versailles, 18. ledna 1871 shromáždili zástupci německé armády a

podpisem potvrdit samotnou vinu Německé říše na rozpoutání Velké války.)

Ale co císařské volbě ve Versailles předcházelo... Pod vlivem silícího německého nacionalismu a na základě listopadových smluv 1870 se čtyři jihoněmecké státy Bavorsko, Württenbersko, Bádensko a Hesensko připojily ke státům Severoněmeckého svazu pod vedením Pruska a vytvořily jednotnou (po Svaté říši římské národa německého) tzv. druhou Německou říši. Vznikl tak státní útvar o 540.000 km² se 41 milióny obyvatel.

šlechty, aby vyhlásili pruského krále Viléma I. německým císařem (viz obraz Antona von Wenera).

Zabili tím hned dvě mouchy jednou ranou: Nejen symbolicky dokončili první státní jednotu Německa, ale místem konání v Zrcadlovém sále, jehož stěny zdobí vyobrazení francouzských válečných vítězství, ponížili svého věčného rivala. (Tento akt však nezůstal bez odplaty, když o půlstoletí později, v roce 1919, byla v téže místnosti podepsána Versaillská dohoda, v níž museli zástupci Německa svým

Stěžejní zásluhu na sjednocení Německa měl pruský ministerský předseda **Otto von Bismarck** (1815-1898, na 9. místě v soutěži o největšího Němce, na obrázku v piklhaubně - se zajatým Napoleonem III.). Tomu se mimo jiné podařilo přesvědčit bavorského krále Ludvíka II., aby povýšení Viléma I. na císaře uznal. K tomu potřeboval Bismarck nemalé finanční prostředky, které šly do Bavorska ne vždy oficiální cestou. Navíc mu nezbylo než splnit řadu Ludvíkových podmínek, jako zachování vlastní bavorské železnice, vojska, pošty a telegrafu. Za tyto ústupky se Ludvík II. musel zříci jakékoliv politické role ve spojeném Německu. Otto von Bismarck se v druhé říši stal - vedle své funkce pruského premiéra a předsedy spolkové rady - říšským kancléřem a ministrem zahraničí.

Barvy orla a zlaté koruny v říšském znaku jsou základem barev pruhů na německé vlajce: černá, červená a zlatá.

Zpracovala Jitka Scholz

Citáty a názory

V životě jsem prožil mnoho katastrof a některé z nich se skutečně staly.

Mark Twain

Slovo "Evropa" jsem slyšel z úst politiků, kteří od druhých zemí požadovali něco, co si vlastním jménem netroufli.

Otto von Bismarck

Se svou velikostí se musí Němci vypořádat sami.

Tomáš Kafka

Program

srpen – prosinec 2021

(Všechny termíny jakožto kuželkové středy se konají pouze pokud situace dovolí.)

- so. 04.09.** **sokolský výlet** za turistikou, sportem či odpočinkem
- čt.-pá.** **krajanská konference v Praze**
07.-08.10. 9-17 hod, Valdštejnský palác
- so. 20.11.** **SKV Open – 15. ročník kuželkového turnaje**
17 hod. ASZ Altstadt, přihlášky u Dušana Pokorného (kontakt níže)
- stř. 01.12.** **mikulášské koulení**
19 hod., ASZ Altstadt, s pohoštěním, organizují všichni

A k tomu každou první středu v měsíci...

od 19 hod. pravidelné koulení v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

SKV SOKOL
München

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com. Uzávěrka 14 dní před termínem vydání. Texty a fotografie jsou redakční, pokud není jinak uvedeno. Omyly vyhrazeny. Přetisk povolen s uvedením pramene.

Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004.

Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 12, D-82110

Germering, Tel. 089/840 26 39, Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com,

www.sokol-muenchen.com. Další telefonní kontakty: Karel Pokorný (starosta a pokladník)

089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a náčelník) 089/512 99 339. Bankovní spojení: Kreissparkasse München-Starnberg, IBAN: DE98 7025 0150 0360 4767 66, BIC: BYLADEM1KMS.